

מי רוצה לשמוע „פסוקו של אתמול“; מדוע הרים הח"כ את רגלו ועל מה רמז הנציב

כנסת ב-100% יותר מאשר הוועדה הקודמת: בימי הממשלה הקודמת התכנסה הוועדה הזאת פעם אחד בלבד, ואילו אנחנו התכנסנו כבר פעמיים...

■ חברי הכנסת אליהו בן-אלישר השתתף בשיחה על הנבחרים הישראליים, כשיחיד שפוך על פניו. משחלת הפסקה בשיחה הרים את רגלו וחשף את סמל היוקרה שעל גולפו. אחר-כך הפך את מיקטורו וחשף את ראשיהתיבות של פייר קרזן. כך המשיך וחשף את ראשיהתיבות שעל אבנטו, ארינקו, עטו ושאר חפציו.

■ מפיק הטלוויזיה חיים מלובן היה, כשנבוע שעבר, בלחץ שלא יתואר. מלובן, המפיק שלוש תוכניות טלוויזיה פופולאריות ביותר — עד מופ, שרהלה שרון וזמרת הארץ — היה אמור להקליט השבוע שתי תוכניות, אחת בטבריה והשנייה בחיפה. בעיקבות השתי התלוויה נרגע המפיק העסקו את שממילא תחול דחיה באחת ההקלטות, ואולי בשתייהן. אולם השידורים חזרו שלא על-פי הערכתו של מלובן, את תאריכי ההקלטה לא ניתן היה לדחות, והוא התחיל להתרוצץ בין טבריה, חיפה, תל-אביב (שם הוא גר) וירושלים (שם נמצאת הנהלת הטלוויזיה).

■ הפרט שהרגיז ביותר את נציבי שירות בתי הסוהר, רפי סויסה, במטר הפירסומים שהוא זכה בו לאחרונה, מאז פרשת צבי גור — לא היה דווקא מיכתבה השמצה שפורסם עליו, וגם לא הקיתונות שבהן זכה בעיקבות בריחת האסיר ה-מפורסם. הנציב מרגז ביותר על עדת העיתונאים, מכיוון שאלה אייתו את שמו בשני ר"ים — סוויסה — ולא בווי"ו אחת. כפי שמצויין בתעודותיו, ובכך, מהיום והלאה: יש לכתוב את שמו של הנציב רק בווי"ו יחידה, בבקשה.

■ תתיאלוף יצחק (א"י ציק) מרדכי, שהתפרסם בי קשר למותם המיסתורי של שני חוטפי אוטובוס קו 300, ושיצא זכאי במישפטו. עומר לקבל בימים אלה דרגת אלוף ר

■ בעת ישיבתה של ועדת השרים לענייני ירושלים התלונן השר חיים קורפו כי על אף חשיבותו הרבה של הנושא — אין הוועדה מתכנסת בתדירות הראויה. „איני מבין מה יש לך להתלונן“, ענה לו השר משה שחל, „הוועדה הנוכחית מת-

■ שניים ישבו במינוחה כנסת בשבוע שעבר ותינו את צורתיהם בשקט. היו אלה אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, שהצרה התורנית שלו היתה שבינת הטלוויזיה, וחברי הכנסת שלמה עמר, שהתפרסם ל-אחרונה בהקשר להאשמות ש-

דני יגל בנו של גדי יגל מלווה את סבו, משה חורגל בן ה-85. מייסדי תיאטרון המטאטא ומוותיקי השחקנים בארץ. רני, בן ה-17, דור שלישי למישפחת שחקנים, הוא בנה של בלהה, בתו של חורגל ואשתו של גדי יגל. צילם: צבי טל

במדינה קובע אהרונם כפסקנות: „האשם במדינה“

■ זה לא היה כל-כך נעים לחברי הכנסת מאיר שיט"רית. צוות שצילם תוכנית טלוויזיה במלון ירושלמי תפס אותו בארוחת-צהריים בחברת שגריר דרום-אפריקה. השניים התנגדו כחברים הכי טובים, והשגריר הזכיר כי שיט"רית חזר זה עתה מארצו. כך הצטייר הח"כ מיכנה כחסיד נלהב של הארץ הגזענית. אחר-כך טרחה שיט"רית להסביר שזה לא כך: הוא אומנם ביקר בדרום-אפריקה, אך קיבל רושם קשה מאוד על המצב שם, המתקרב לאסון. לדבריו, הסביר באותה ארוחה לשגריר את התרשמותו זו.

■ חברי הכנסת פינחס גולדשטיין כבר רדע תקופות יותר פופולאריות מאשר זו האחרונה — מאז שהציע לבטל את ההטבות השונות הניתנות למיגורים במשק, כגון חשמל-חינם לעובדי חברת-חשמל, או לימודים גבוהים חנם-אי-כסף למימשפחותיהם של עובדי ה-אוניברסיטות. הגריל לעשות יושב-ראש האיגורים בהסתדרות חיים הברסלד. הוא צילצל אל גולדשטיין ויעץ לו כידידות: „לא כראי לך לבקר אצלנו בקרוב...“

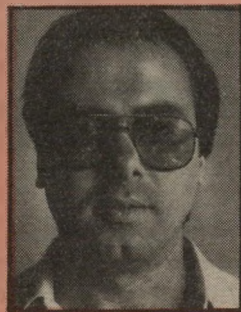
■ ביום השלישי אחר-הצהריים, משהסתמנה הקלה לאומית — הטלוויזיה חזרה לשרד — ניגש גולדשטיין אל מנכ"ל רשות השידור אורי פורת, שהסב במינוחה-כנסת, והביע את שימתו על חידוש השידורים. „בייחוד חסר לי פסוקו של יום“, הודיע לנוכחים בלצון. „אתה רוצה“, התעניין פורת, „שאשרר לך גם את פסוקו של אתמול?“

■ אירוויזיון-שלמה — המקום הפך למושב כימים האחרונים. עקיבא אלדר, איש הארץ, ניגש אל מניף הדגל החדש, חברי הכנסת דב שילנסקי, ור תהה בחברתו מהן אירוויזיון שלמה. שילנסקי התחיל להרצות בשטף, עד שקטע אותו העיתונאי והסביר לו בשלווה, כי זהו מקום הקשור בכלל בדת הנוצרית. שילנסקי נדהם, השי תתק לשניה ואחר-כך תקף: „אבל יש שם נשק! אני בטוח שהם (הערבים) מסתירים שם נשק! מאותו הרגע הפכו ה-אירוויזיון המפורסמות ביותר בימינו למקום בעל חשיבות ביטחונית, על פי שילנסקי, י איברו כהרף-עין מקדושתן.“

■ רב שילנסקי הוא גם האדם היחיד בתל-אביב ה-מסתובב כשבפיו דיברי שבח ו-הלל לסנדלים המפורסמים ביר תר-עיר — סנדליר-דנור. הח"כ, שהוא עורך-דין במיקצועו, תר אחר משרד לצורך עסקיו. הוא התנה את מכוניתו באשר הרחר בות הסואנים בתל-אביב וסנדל חישקל. הטראומה, שכל מי שיחווה אותה חושב פעמיים בטרם יחנה שוב את מכוניתו, גרמה ל-שילנסקי לחפש אחר משרד מ-חוקי-לעיר. הוא מצא את מבוקשו בסניבה שקטה, ומאז הוא מהלך קורן ומספר לכל בשיבחי הדני-וור, שהבריחוהו מהעיר אל הכפר.

■ הקבלן עמוס אהרונם, הנמצא אישם בחו"ל, ושהשאר אחריו בארץ מישפחה ולקוחות נועמים, כתב מיכתבים משוכי פלים לכל לקוחותיו. במיכתבים מסביר אהרונם לאנשים, שלהם הוא חייב כספים. כי האשם כי השתלשלות העניינים אינו בו. בתיאור ארוך ומפורט של המצב

היועץ והרופא

סילוון שלום אחרי לילה

סילוון לביא טעות קטנה

● בבוקרו של היום השני, אחרי השיבה המר-טונית של הממשלה, דיווח שימעון שיפר, הכתב על מדינת של קול-ישראל. על ההתפתחויות הליליות. בי תום הדיווח, ציין שיפר העיף לשבח את עוזריהם של ויועיהם הצמודים של השרים שנאלצו בכורח תפקידם, להיות צמודים לחדר-הישיבות ולסייע בי-די שיהם. שיפר טרחה וציין את יוסי בן-אבו, עוזרו של דויד לוי, יוסי אחימאירי, ויעצו של יצחק שמגר לענייני-תיקי שרת, את אורי סביר, ויעצו של שימעון פרס, כמובן, והוסיף ואמר: „...הגדיל מכל העוזרים והיועצים לעשות יועצו של שר-האוצר יצחק מודעי — סילוון לביא...“

שמו של אותו יועץ הוא דווקא סילוון שלום. למי שאינו מצוי בעניינים אין הטעות נראית כשווה איז-כור, אולם אחרים — שהשם סילוון לביא מוכר גם מוכר להם — לא הבינו מה לו ולשר-האוצר, וגרעו מכך —

מעלה נגדו איש-קבע לשעבר, כדבר התחמקות משרות-מילואים בלבנון. תחילה סיפר עמר לפורת בשיבה שפופה על צרותיו, ואחר-כך שאל במעט הקלה: „ומה עם הצרות שלך?“

■ האחוה המפתיעה, השרי-רת לאחרונה בין שני ראשי ואברהם שריר — מגיעה למימדים מרהימים. בעוד שר-התירות נפל למישכב בצמצע השבוע ונעדר מאירועים מר-כיים בענף-התירות, חלה, מייד אחריו, שר-האוצר, ושכב מרותק למיטתו, קורח בחום גבוה, כי משך סוף-השבוע.

■ אחד האירועים שהם נעדר שריר היה התחרות השנתית בין השפים הצעירים על ההשתתפות בתחרות-בישול בינלאומית. שריר היה אמור לנאום בטקס הסיום. את מקומו מילאה בנאמנות אשתו, שעלתה באחרונה לכותרות — ריבקה. היא לחצה ידיים, חייכה, ויתרה על מיטטר-הדיאטה וטעמה מה-מאכלים הנסיוניים, ויתר מכל — נאמה במקומו של בעלה.

מר מובארכ, בבקשה

עזר וייצמן מיספר פרטי

● איך הסתדרה שי-חתי-הטלפון של שימ" עון פרס עם חוסני מובארכ, בבוקר שאח-רי החלטת-הממשלה על הסכמתה לבוררות טא-בה? הרעיון היה של עזר וייצמן, והוא האיץ בי-ראש-הממשלה לעשות זאת מייד. אולם בכל בניין מישר-די-אש-הממ"שלה לא פעלו הטלפונים. לבסוף נמצא טלפון אחד שפעל, אך אז התברר כי לאיש אין מיספר הטלפון במעונו הפרטי של מר-בארכ. וייצמן לא הת-ייאש וטילמן למוצטפה ח'ליל, ראש-הממשלה המצרי לשעבר, ושאל או-תו מה דעתו על הרעיון שראש-הממשלה היש-ראלי יתקשר עם הנוסח המ-מצרי. ח'ליל התלהב לרעיון, ואז ביקש ממנו יש מוקשים לא-מעטים.